

sidst forudgående vurdering af den tidligere samlede ejendom.

I den gældende lovs § 55, stk. 4, er det også bestemt, at ændringer ifølge klage eller revision af grundværdiansættelsen, der ligger til grund for værdibeløbsansættelser, ikke skal medføre ændringer af allerede foretagne fordelinger. Heller ikke denne regel synes det efter fikseringen af grundstigningsskylden at være rimeligt at opretholde. Den er derfor udeladt. I medfør af princippet i lovens § 43 vil dette herefter formentlig medføre, at skyldrådet, hvis det ændrer en ansættelse på grundlag af hvilken, der er foretaget værdibeløbsansættelse, samtidig skal træffe bestemmelse om, hvilken indflydelse ændringen får på værdibeløbene.

Ad § 54, stk. 2: For ejendomme, der findes som selvstændigt vurderet senest ved årsvurderingen pr. 1. september 1964, er den fikserede afgiftspligtige grundstigning fastlagt ved § 53, stk. 1. For ejendomme, der først er fremkommet ved udstyknings- og sammenlægningsvurderinger i tiden efter 1. september 1964 og indtil lovens ikrafttræden (og ved udstykningsvurderinger, der først er blevet endelige i dette tidsrum), må der på lovens ikrafttrædelsestidspunkt foretages en fordeling og sammenlægning af den for moderejendommen ifølge § 53, stk. 1, fikserede afgiftspligtige grundstigning. Samtidig med at fastslå, at dette skal ske, fastslår § 54, stk. 2, derhos, at der, for så vidt angår fordeling, ikke skal ansættes nye værdibeløb til brug herfor, men at fordelingen foretages af oppebørselsmyndigheden på grundlag af de allerede ved den pågældende udstykningsvurdering ansatte værdibeløb. Det fremgår af formuleringen, at udstykningsvurderinger, der ikke er endelige, d. v. s. § 8, stk. 3-vurderinger, hvor udstykning endnu ikke er sket ved lovens ikrafttræden, ikke kommer i betragtning, hvorfor nogen fordeling ikke her skal foretages, hvilket hænger sammen med, at udvalget foreslår, at den nævnte bestemmelse i § 8, stk. 3, om foreløbig vurdering ophæves, jfr. om baggrunden herfor nærmere nedenfor under punkt 2. Ophævelsen af bestemmelsen betyder, at ikke blot adgangen til at begære foreløbig vurdering bortfalder fra ikrafttrædelsestidspunktet, men at også foretagne, men endnu ikke endelige § 8, stk. 3-vurderinger bortfalder fra dette tidspunkt.

Man undgår herved den komplikation, det vil være, såfremt der skal reserveres sådanne ejendomme en andel af fikseret afgiftspligtig grundstigning. Det skal bemærkes, at det forhold, at de på ikrafttrædelsestidspunktet foreliggende foreløbige vurderinger bortfalder, og altså ikke ved udstykning bliver endelige, indebærer, at nye værdibeløb skal ansættes, når lodden første gang efter udstykning bliver vurderet. Dette vil dog næppe være nogen ulempe, og de foreløbige vurderinger har jo som sådan udspillet deres rolle med den beregning af afgiftspligtig grundstigning, der har været foretaget på grundlag af dem.

Ad §§ 67 og 68: Bestemmelserne i § 67, stk. 1 og § 68 svarer til gældende lovs bestemmelser i §§ 67-68, og således at statsgrundskyldsfritagelser, det vil først og fremmest sige fritagelserne efter gældende lovs §§ 49-50, altså fortsat medfører tilsvarende grundstigningsskyldsfritagelser. Bestemmelsen i § 67, stk. 2, om fritagelse for jordrentepligtige ejendomme er kun af betydning for ejendomme, der er blevet undergivet jordrentepligt efter 12. alm. vurdering, idet der for ejendomme, der allerede dengang var jordrentepligtige, ikke kan foreligge nogen fikseret afgiftspligtig grundstigning, jfr. bemærkningerne til § 53, stk. 1. Bestemmelsen om, at man ved delvis jordrentepligtige ejendomme i relation til grundstigningsskylden skal betragte de to dele som selvstændige ejendomme, svarer til gældende lovs § 51, stk. 3, sidste punktum og er formentlig nødvendig for i tilfælde af fraskillelse af den ikke jordrentepligtige del at undgå, at nogen del af dennes fikserede afgiftspligtige grundstigning overgår på jordrenteparcelen.

Ad § 69: Den foreslåede nye bestemmelse i § 69 erstatter gældende lovs § 69, idet den for de gamle ejere viderefører den fritagelsesadgang, der efter § 69, stk. 1 a, b og c, gælder for parcelhuse og sommerhuse og kolonihaver, således at disse ejere fortsat sikres fritagelse for at betale afgift af den del af den fikserede afgiftspligtige grundstigning, der udgør stigning i deres ejertid. Fritagelserne skal efter forslaget § 69, stk. 5 — i overensstemmelse med gældende lovs princip — dog i alle tilfælde bortfalde ved de gamle ejeres salg af ejendommen, jfr. i øvrigt om dette spørgsmål de almindelige bemærkninger under A. 6.